

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 492/2011

2011 m. balandžio 5 d.

dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje

(kodifikuota redakcija)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 46 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

perdavus įstatymo galią turinčio teisės akto projektą nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

(1) 1968 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1612/68 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje ⁽³⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiamas ⁽⁴⁾. Dėl aiškumo ir racionalumo minėtas reglamentas turėtų būti kodifikuotas.

(2) Sąjungoje turėtų būti užtikrintas laisvas darbuotojų judėjimas. Siekiant šio tikslo turi būti panaikinta bet kokia valstybėse narėse dirbančių darbuotojų diskriminacija dėl

pilietybės juos įdarbinant, mokant darbo užmokestį bei sudarant jiems kitas darbo sąlygas, taip pat užtikrinant šiems darbuotojams teisę laisvai judėti Sąjungoje siekiant vykdyti apmokamą veiklą, taikant apribojimus, pagrįstus viešąja tvarka, visuomenės saugumu ir visuomenės sveikata.

(3) Reikėtų, kad būtų numatytos nuostatos, kurios įgalintų siekti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 45 ir 46 straipsniuose, susijusiuose su judėjimo laisve, nustatytų tikslų.

(4) Judėjimo laisvė yra pagrindinė darbuotojų ir jų šeimos narių teisė. Darbo jėgos judumas Sąjungoje turi būti viena iš priemonių, garantuojanti darbuotojui galimybę gerinti savo gyvenimo bei darbo sąlygas ir įsitvirtinti visuomenėje, taip pat tenkinti ekonominius valstybių narių poreikius. Turi būti pripažinta teisė visiems valstybių narių darbuotojams vykdyti norimą veiklą Sąjungoje.

(5) Ši teisė turėtų būti vienodai taikoma nuolatiniais, sezoniniams ir pasienio darbuotojams bei tiems, kurie vykdo savo veiklą teikdami paslaugas.

(6) Norint, kad būtų galima pasinaudoti teise į judėjimo laisvę objektyviomis sąlygomis ir ja būtų galima laisvai ir garbingai naudotis, reikia, kad vienodų sąlygų taikymas visais klausimais, susijusiais su apmokamos veiklos vykdymu ir teise į būstą, būtų garantuotas ir faktiškai, ir teisiškai, taip pat, kad būtų pašalintos kliūtys, trukdančios darbuotojų judumui, ypač dėl sąlygų darbuotojo šeimai integruotis į ją priėmusios šalies aplinką.

⁽¹⁾ OL C 44, 2011 2 11, p. 170.

⁽²⁾ 2010 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2011 m. kovo 21 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 257, 1968 10 19, p. 2.

⁽⁴⁾ Žr. I priedą.

- (7) Visų darbuotojų, dirbančių Sąjungoje, nediskriminavimo principas reiškia, kad visi valstybių narių piliečiai turi tokią pačią pirmumo teisę įdarbinimo atveju, kaip ir vietiniai darbuotojai.
- (8) Laisvų darbo vietų nustatymo ir užpildymo mechanizmas ir ypač tiesioginis bendradarbiavimas tarp centrinių įdarbinimo tarnybų bei tarp regioninių tarnybų, taip pat keitimosi informacija koordinavimas užtikrina didesnę darbo rinkos skaidrumą. Norintys persikelti darbuotojai taip pat turėtų būti reguliariai informuojami apie gyvenimo ir darbo sąlygas.
- (9) Tarp darbuotojų judėjimo laisvės, įdarbinimo ir profesinio mokymo yra glaudus ryšys, nes ypač pastaruoju atveju siekiama, kad darbuotojai pasinaudotų konkrečiais pasiūlymais dėl laisvų darbo vietų kituose Sąjungoje regionuose. Dėl tokio ryšio problemos negali būti sprendžiamos atskirai ir reikia ieškoti jų sąryšio, atsižvelgiant į užimtumo problemas regiono mastu. Todėl būtina nukreipti valstybių narių pastangas į jų užimtumo politikos koordinavimą.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

ĮDARBINIMAS, VIENODOS SĄLYGOS IR DARBUOTOJŲ ŠEIMOS

1 SKIRSNIS

Teisė būti įdarbintam

1 straipsnis

1. Kiekvienas valstybės narės pilietis, nepriklausomai nuo jo gyvenamosios vietos, turi teisę įsidarbinti ir dirbti kitos valstybės narės teritorijoje pagal įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių tos valstybės piliečių įdarbinimą, nuostatas.

2. Jis turi tokią pačią pirmumo teisę užimti laisvą darbo vietą kitos valstybės narės teritorijoje kaip ir tos valstybės piliečiai.

2 straipsnis

Kiekvienas valstybės narės pilietis bei kiekvienas darbdavys, vykdamas veiklą valstybės narės teritorijoje, gali keisti darbo prašymais ir pasiūlymais dėl laisvų darbo vietų, sudaryti ir vykdyti darbo sutartis pagal galiojančias įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas, taikydamas visiems piliečiams vienodas sąlygas.

3 straipsnis

1. Pagal šį reglamentą valstybės narės įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatos arba jos administracinė praktika netaikomi:

- jeigu jomis darbo prašymai ir pasiūlymai dėl laisvų darbo vietų, arba užsieniečių teisė įsidarbinti ir dirbti yra ribojami arba yra keliamos sąlygos, kurios netaikomos tos valstybės piliečiams; arba
- jeigu jų vienintelis ar pagrindinis tikslas arba poveikis, nepriklausomai nuo pilietybės, yra neleisti kitų valstybių narių piliečiams užimti siūlomas laisvas darbo vietas.

Pirma pastraipa netaikoma tada, kai dėl darbo pobūdžio yra būtina pateikti žinias apie tam tikros kalbos mokėjimą.

2. Į valstybės narės nuostatas ar praktiką, nurodytas 1 dalies pirmoje pastraipoje, visų pirma turi būti įtrauktos nuostatos, kurios:

- numato privalomai taikomą specialią užsieniečių priėmimo į darbą tvarką;
- riboja laisvų darbo vietų skelbimą spaudoje arba kitais būdais arba tai leidžia daryti kitomis sąlygomis nei tos, kurios taikomos darbdaviams, vykdančioms veiklą tos valstybės teritorijoje;
- numato sąlygą, pagal kurią įdarbinti būtų galima tik tuos asmenis, kurie užsiregistruoja įdarbinimo tarnybose, arba sąlygą, kuri kliudo įdarbinti atskirus darbuotojus, jeigu jie negyvena tos valstybės teritorijoje.

4 straipsnis

1. Valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatos, kuriomis yra ribojamas darbo vietų užsieniečiams skaičius arba jų procentas įmonėse, tam tikrose veiklos srityse, regionuose arba valstybės mastu, netaikomos kitų valstybių narių piliečiams.

2. Jei valstybėje narėje bet kokios paramos suteikimas įmonėms priklauso nuo to, ar jose dirba tam tikras minimalus procentas vietinių darbuotojų, kitų valstybių narių piliečiai yra prilyginami vietiniams darbuotojams, laikantis 2005 m. rugšėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo⁽¹⁾.

(1) OL L 255, 2005 9 30, p. 22.

5 straipsnis

Valstybės narės piliečiui, ieškančiam darbo kitos valstybės narės teritorijoje, tos valstybės įdarbinimo tarnybos turi suteikti tokią pačią pagalbą, kokia yra suteikiama jos darbo ieškantiems piliečiams.

6 straipsnis

1. Valstybės narės piliečio įdarbinimas kitoje valstybėje narėje negali priklausyti nuo medicininių, profesinių ar kitų kriterijų, jeigu jie yra diskriminaciniai dėl pilietybės, palyginti su kriterijais, taikomais kitos valstybės narės piliečiams, norintiems vykdyti tokią pačią veiklą.

2. Piliečiui, kuris nėra jam darbą siūlančios valstybės narės pilietis, gali būti taikomas profesinis testas, jeigu prieš įdarbinimą to primygtinai reikalauja jam laisvą darbo vietą siūlantis darbdavys.

2 SKIRSNIS

Įdarbinimas ir vienodo požiūrio užtikrinimas

7 straipsnis

1. Darbuotojui, jei jis yra valstybės narės pilietis, negali būti sudarytos skirtingos įdarbinimo ir darbo sąlygos, nei tos valstybės narės, kurioje jis dirba, piliečiams dėl jo pilietybės, ypač nustatant darbo užmokestį ir atleidžiant iš darbo, o jam tampant bedarbiu – jį grąžinant arba vėl priimant į darbą.

2. Jis naudojami tomis pačiomis socialinėmis ir mokesčių lengvatomis, kaip ir vietiniai darbuotojai.

3. Turėdamas tokias pačias teises ir tokiomis pačiomis sąlygomis, kaip ir vietiniai darbuotojai, jis gali mokytis profesinėse mokyklose ir perkvalifikavimo centruose.

4. Bet kokia kolektyvinių arba individualių sutarčių arba kitų kolektyvinių norminių aktų sąlyga, susijusi su teise įsidarbinti, darbo užmokesčiu ir kitomis darbo arba atleidimo iš darbo sąlygomis laikoma niekine ir negaliojančia, jeigu ji numato ar leidžia nustatyti sąlygas, kuriomis diskriminuojami darbuotojai, kurie yra kitų valstybių narių piliečiai.

8 straipsnis

Darbuotojas, kuris yra valstybės narės pilietis ir dirba kitos valstybės narės teritorijoje, turi teisę, taikant vienodas sąlygas, tapti profesinių sąjungų nariu ir naudotis narystės teisėmis, įskaitant balsavimo teisę ir teisę užimti administracines arba vadovaujančias pareigas profesinėje sąjungoje. Jam gali būti neleidžiama dalyvauti valdymo organuose, reglamentuojamuose viešosios teisės, ir užimti pareigas, kurias reglamentuoja viešoji teisė. Be to, jis turi teisę būti renkamas į įmonės darbuotojų atstovavimo organus.

Pirma pastraipa neturi įtakos įstatymams ir kitiems teisės aktams tose valstybėse narėse, kurios atvykstantiems iš kitų valstybių narių darbuotojams suteikia didesnes teises.

9 straipsnis

1. Darbuotojas, kuris yra valstybės narės pilietis ir dirba kitos valstybės narės teritorijoje, naudojasi visomis teisėmis ir privilegijomis būsto srityje, kurios yra suteiktos vietiniams darbuotojams, įskaitant teisę tapti būsto, kurio jam reikia, savininku.

2. Darbuotojas, nurodytas 1 dalyje, turi tokią pačią teisę, kaip ir tos valstybės piliečiai, būti įtrauktas į sąrašą būstui gauti tame regione, kuriame jis dirba, jeigu tokie sąrašai apskritai yra sudaromi, ir jis gali naudotis visomis su tuo susijusiomis privilegijomis ir pirmumo teise.

Jeigu tokio darbuotojo šeima liko toje šalyje, iš kurios jis atvyko, šiuo tikslu visi jos nariai laikomi to regiono gyventojais, jei vietiniams darbuotojams taip pat taikoma tokia pati prezumpcija.

3 SKIRSNIS

Darbuotojų šeimos

10 straipsnis

Valstybės narės piliečio, dirbančio arba dirbusio kitos valstybės narės teritorijoje, vaikai priimami į tos valstybės bendrojo lavinimo, pameistrystės ir profesinio mokymo mokyklas tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir tos valstybės piliečiai, jeigu šie vaikai gyvena jos teritorijoje.

Valstybės narės stengiasi, kad tokiems vaikams būtų sudarytos kiek įmanoma geresnės sąlygos lankyti pirmiau minėtas mokyklas.

II SKYRIUS

LAISVŲ DARBO VIETŲ NUSTATYMAS IR UŽPILDYMAS IR DARBO PRAŠYMŲ NUSTATYMAS

1 SKIRSNIS

Valstybių narių bendradarbiavimas tarpusavyje ir su Komisija

11 straipsnis

1. Valstybės narės arba Komisija inicijuoja arba kartu tiria užimtumo ir nedarbo problemas, nuo kurių, jų manymu, priklauso darbuotojų judėjimo laisvė Sąjungoje.

Centrinės valstybių narių įdarbinimo tarnybos glaudžiai bendradarbiauja tarpusavyje ir su Komisija ir bendrais veiksmais siekia nustatyti Sąjungoje esančias laisvas darbo vietas ir nagrinėti darbo prašymus, o vėliau suteikti darbuotojams darbą.

2. Siekdamas šio tikslo valstybės narės paskiria specializuotas tarnybas, kurios organizuoja darbą 1 dalies antroje pastraipoje nurodytose srityse ir bendradarbiauja tarpusavyje bei su Komisijos tarnybomis.

Valstybės narės informuoja Komisiją apie pasikeitimus, susijusius su šių tarnybų skyrimu; šią informaciją Komisija informavimo tikslais skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

12 straipsnis

1. Valstybės narės pateikia Komisijai informaciją apie problemas ir duomenis, susijusius su judėjimo laisve ir darbuotojų įdarbinimu, taip pat informaciją apie esamą užimtumo padėtį ir pokyčius.

2. Komisija, ypač atsižvelgdama į Techninio komiteto, nurodyto 29 straipsnyje (toliau – Techninis komitetas), nuomonę, nustato, kokia tvarka turi būti pateikiama šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija.

3. Pagal procedūrą, kurią, ypač atsižvelgdama į Techninio komiteto nuomonę, nustato Komisija, valstybių narių specializuotos tarnybos siunčia kitų valstybių narių specializuotoms tarnyboms ir Europos koordinavimo centrui, nurodytam 18 straipsnyje, informaciją apie gyvenimo ir darbo sąlygas bei padėtį darbo rinkoje, kuri galėtų būti naudinga kitų valstybių narių darbuotojams. Ši informacija turi būti reguliariai atnaujinama.

Kitų valstybių narių specializuotos tarnybos užtikrina, kad tokia informacija būtų paskleista ir patektų į atitinkamas įdarbinimo tarnybas ir visomis įmanomomis informavimo priemonėmis pasiektų suinteresuotus darbuotojus.

2 SKIRSNIS

Laisvų darbo vietų užpildymo mechanizmas

13 straipsnis

1. Kiekvienos valstybės narės specializuota tarnyba kitų valstybių narių specializuotoms tarnyboms ir Europos koordinavimo centrui, nurodytam 18 straipsnyje, nuolat praneša apie:

- a) laisvas darbo vietas, kurias gali užimti kitų valstybių narių piliečiai;
- b) laisvas darbo vietas, skirtas trečiosioms šalims;
- c) asmenų, kurie oficialiai pareiškė norą dirbti kitoje valstybėje narėje, darbo prašymus;

d) pareiškėjus, kurie pareiškė norą įsidarbinti kitoje šalyje, pagal regionus ir veiklos sritį.

Visų valstybių narių specializuotos tarnybos kuo skubiau šią informaciją siunčia atitinkamoms įdarbinimo įstaigoms ir agentūroms.

2. 1 dalyje nurodytos laisvos darbo vietos ir darbo prašymai platinami pagal vieningą sistemą, kurią kartu su Techniniu komitetu turi nustatyti Europos koordinavimo centras.

Prireikus, ši sistema gali būti pakeista.

14 straipsnis

1. Apie laisvas darbo vietas, kaip apibrėžta 13 straipsnyje, skirtas valstybės narės įdarbinimo tarnyboms, pranešama kitų valstybių narių kompetentingoms įdarbinimo tarnyboms, kurios jas tvarko.

Šios tarnybos išsiunčia pirmosios valstybės narės tarnyboms informaciją apie tinkamus prašymus.

2. Gavusios darbo prašymus, nurodytus 13 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos c punkte, atitinkamos valstybių narių tarnybos atsako per pagrįstą laikotarpį, tačiau ne vėliau kaip per vieną mėnesį.

3. Įdarbinimo tarnybos valstybių narių piliečiams suteikia tokią pačią pirmumo teisę, kokią atitinkamos priemonės suteikia vietiniams darbuotojams, palyginti su darbuotojais iš trečiųjų šalių.

15 straipsnis

1. 14 straipsnio nuostatas įgyvendina specializuotos tarnybos. Vis dėlto tiek, kiek jos yra įgaliotos centrinių tarnybų ir kiek tą daryti yra įmanoma dėl valstybių narių įdarbinimo įstaigų organizacijos ir techninių priemonių:

a) valstybių narių regioninės įdarbinimo įstaigos:

- i) pagal informaciją, nurodytą 13 straipsnyje, kuria remiantis bus imtasi atitinkamų veiksmų, nustato ir užpildo laisvas darbo vietas ir nustato darbo prašymus;

ii) palaiko tiesioginius ryšius dėl:

3 SKIRSNIS

Priemonės darbo rinkos pusiausvyrai reguliuoti

17 straipsnis

- vardinių pasiūlymų į laisvas darbo vietas,
 - individualių darbo prašymų, adresuotų tam tikrai įdarbinimo tarnybai arba konkrečiam darbdaviui, kuris užsiima veikla toje teritorijoje, kuri yra tos tarnybos žinioje,
 - laisvų darbo vietų užpildymo operacijų, susijusių su sezoniniais darbininkais, kuriuos reikia priimti į darbą kaip galima greičiau;
- b) dviejų arba daugiau valstybių narių tarnybos, savo teritorijoje atsakingos už pasienio regionus, nuolat keičiasi duomenimis apie jų teritorijoje esančias laisvas darbo vietas ir darbo prašymus ir, veikdamos pagal susitarimus su kitomis savo šalies įdarbinimo tarnybomis, nustato ir užpildo laisvas darbo vietas ir nustato darbo prašymus.

1. Ne rečiau kaip kartą per metus, remdamosi Komisijos ataskaita, parengta pagal valstybių narių pateiktą informaciją, pastarosios kartu su Komisija išanalizuoja Sąjungos priemonių dėl laisvų darbo vietų ir darbo prašymų rezultatus.

2. Valstybės narės kartu su Komisija analizuoja visas galimybes užpildyti laisvas darbo vietas pirmumo teisę teikiant valstybių narių piliečiams, siekiant Sąjungoje išlaikyti pusiausvyrą tarp laisvų darbo vietų ir darbo prašymų. Šiuo tikslu jos imasi visų būtinų priemonių.

3. Kas dvejus metus Komisija Europos Parlamentui, Tarybai bei Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui teikia ataskaitą apie II skyriaus įgyvendinimą, apibendrinama gautą informaciją ir atliktų studijų bei tyrimų duomenis ir akcentuodama naudingus pokyčius Sąjungos darbo rinkoje.

Prireikus, tarnybos, savo teritorijoje atsakingos už pasienio regionus, taip pat steigia bendradarbiavimo ir paslaugų struktūras, kad galėtų:

4 SKIRSNIS

Europos koordinavimo centras

18 straipsnis

- pateikti vartotojams kuo daugiau praktinės informacijos įvairiais judumo aspektais, ir
- supažindinti socialinius ir ekonominius partnerius, socialines tarnybas (ypač valstybines, privačias ar tarnybas, kurių veikla susijusi su visuomenės interesais) ir visas atitinkamas institucijas su koordinuojamomis priemonėmis judumo srityje;

Europos laisvų darbo vietų užpildymo ir darbo prašymų koordinavimo centro (toliau – Europos koordinavimo centras), kuris yra įsteigtas prie Komisijos, pagrindinis uždavinys – gerinti laisvų darbo vietų užpildymą Sąjungoje. Visų pirma jis yra atsakingas už šios užduoties techninę pusę, kuria pagal šio reglamento nuostatas rūpinasi Komisija, ypač už pagalbą nacionalinėms įdarbinimo įstaigoms.

Jis apibendrina 12 ir 13 straipsniuose nurodytą informaciją ir studijų bei tyrimų, atliktų taikant 11 straipsnį, duomenis ir tokiu būdu išsiaiškina naudingus faktus apie prognozuojamus Sąjungos rinkos pokyčius; šie faktai siunčiami valstybių narių specializuotoms tarnyboms ir Patariamajam komitetui, nurodytam 21 straipsnyje, bei Techniniam komitetui.

c) valstybinės įdarbinimo tarnybos, renkančios duomenis apie tam tikras profesijas ir konkrečias asmenų kategorijas, palaiko tiesioginį ryšį.

19 straipsnis

2. Suinteresuotos valstybės narės siunčia Komisijai 1 dalyje nurodytų tarnybų sąrašą, sudarytą bendromis pastangomis; šį sąrašą su visais galimais pakeitimais Komisija informavimo tikslais skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

16 straipsnis

Įdarbinimo tvarkos, kurią taiko įgyvendinantys organai, priėmimas, numatytas susitarimuose tarp dviejų arba daugiau valstybių narių, nėra privalomas.

1. Europos koordinavimo centras visų pirma yra atsakingas už:

a) praktinių priemonių, būtinų laisvų darbo vietų užpildymui Sąjungos lygiu, koordinavimą ir dėl to kylančio darbuotojų judėjimo analizę;

b) prisidėjimą prie bendrų administracinių ir techninių metodų įgyvendinimo kartu su Techniniu komitetu;

c) prireikus ir susitarus su specializuotomis tarnybomis, laisvų darbo vietų ir darbo prašymų, kurių užpildymu rūpinasi tos specializuotos tarnybos, nustatymą.

2. Jis praneša specializuotoms tarnyboms apie laisvas darbo vietas ir darbo prašymus, kuriuos tiesiogiai gavo Komisija, ir gauna informaciją apie tai, kokių buvo imtasi veiksmų.

20 straipsnis

Komisija, susitarusi su kompetentinga kiekvienos valstybės narės institucija ir laikydamasi sąlygų ir tvarkos, kurias ji nustato, atsižvelgusi į Techninio komiteto nuomonę, gali rengti vizitus ir tarnybinius susitikimus kitų valstybių narių pareigūnams bei rengti tobulinimosi programas specialistams.

III SKYRIUS

KOMITETAI, UŽTIKRINANTYS GLAUDŲ VALSTYBIŲ NARIŲ BENDRADARBIAVIMĄ DARBUOTOJŲ JUDĖJIMO LAISVĖS IR ĮDARBINIMO SRITYJE

1 SKIRSNIS

Patariamasis komitetas

21 straipsnis

Patariamasis komitetas yra atsakingas už pagalbą Komisijai nagrinėjant visus klausimus, kylančius dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo taikymo ir tam tikslui skirtų priemonių darbuotojų judėjimo laisvės ir įdarbinimo srityje.

22 straipsnis

Patariamasis komitetas visų pirma atsakingas už:

- problemų, susijusių su darbuotojų judėjimo laisve ir įdarbinimu valstybių narių nacionalinės darbo jėgos politikos ribose, nagrinėjimą, siekiant koordinuoti valstybių narių vykdomą užimtumo politiką Sąjungos lygiu ir tokiu būdu vystyti ekonomiką bei gerinti darbo rinkos pusiausvyrą;
- šio reglamento ir kitų papildomų priemonių įgyvendinimo pasekmių bendrą analizę;
- motyvuotų pasiūlymų dėl šio reglamento peržiūros pateikimą Komisijai;
- Komisijai pareikalavus arba savo iniciatyva, motyvuotos nuomonės pateikimą bendraisiais arba principiniais klausimais, ypač dėl keitimosi informacija, susijusia su darbo

rinkos vystymusi, dėl darbuotojų persikėlimo iš vienos valstybės narės į kitą, dėl programų ir priemonių, supažindinančių su profesiniu orientavimu ir profesiniu mokymu, kurias įgyvendinus atsirastų daugiau galimybių laisvai judėti ir įsidarbinti bei dėl įvairių pagalbos formų darbuotojams ir jų šeimų nariams, įskaitant socialinę apsaugą ir darbuotojų aprūpinimą būstu.

23 straipsnis

1. Patariamąjį komitetą sudaro po šešis narius iš kiekvienos valstybės narės, iš kurių du atstovauja Vyriausybei, du – profesinėms sąjungoms ir du – darbdavių organizacijoms.

2. Kiekvienai 1 dalyje nurodytai kategorijai valstybės narės skiria po vieną pakaitinį narį.

3. Visų narių ir pakaitinių narių kadencija trunka dvejus metus. Jų kadencija gali būti pratęsta.

Pasibaigus kadencijai, nariai ir pakaitiniai nariai ir toliau eina savo pareigas, kol yra pakeičiami kitais arba kol jų kadencija yra pratęsiama.

24 straipsnis

Patariamojo komiteto narius ir pakaitinius narius skiria Taryba, kuri, rinkdamasi atstovus iš profesinių sąjungų ir darbdavių organizacijų, siekia lygiavertį įvairių suinteresuotų ekonominių sektorių atstovavimo Komitete.

Narių ir pakaitinių narių sąrašą Taryba informavimo tikslais skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

25 straipsnis

Patariamajam komitetui pirmininkauja Komisijos narys arba jos atstovas. Pirmininkas nebalsuoja. Komitetas posėdžiauja ne rečiau kaip du kartus per metus. Jį sušaukia pirmininkas savo iniciatyva arba ne mažiau kaip trečdalis narių prašymu.

Sekretoriato paslaugas Komitetui teikia Komisija.

26 straipsnis

Pirmininkas turi teisę kviešti tam tikrus asmenis arba tarnybas, turinčių didelę patirtį užimtumo ir darbuotojų judėjimo srityje, atstovus, kurie dalyvauja posėdžiuose kaip stebėtojai arba ekspertai. Pirmininkui gali padėti ekspertai.

27 straipsnis

1. Patariamojo komiteto nuomonė negalioja, jeigu dalyvauja mažiau negu du trečdaliai jo narių.

2. Nuomonės turi būti motyvuotos; jos priimamos absoliučia galiojančių balsų dauguma; prie jų pridedama ir raštiška mažumos nuomonė, jei ji to pageidauja.

28 straipsnis

Patariamasis komitetas savo darbo metodus nustato darbo tvarkos taisyklėse, kurios įsigalioja po to, kai jas patvirtina Taryba, gavusi Komisijos nuomonę. Darbo tvarkos taisyklių pakeitimų, atliktų Komiteto sprendimu, įsigaliojimui taikoma tokia pati tvarka.

2 SKIRSNIS

Techninis komitetas*29 straipsnis*

Techninio komiteto pareiga yra padėti Komisijai parengti, skatinti ir prižiūrėti techninį darbą ir priemones šiam reglamentui bei visoms papildomoms nuostatoms įgyvendinti.

30 straipsnis

Techninis komitetas visų pirma atsakingas už:

- a) bendradarbiavimo tarp valdžios atstovų, kurie valstybėse narėse rūpinasi įvairiais techniniais klausimais, susijusiais su darbuotojų judėjimo laisve ir jų įdarbinimu, skatinimą ir tobulinimą;
- b) procedūrų, pagal kurias būtų organizuojama bendra tokių valdžios atstovų veikla, suformulavimą;
- c) informacijos, kurios gali prireikti Komisijai ir šiame reglamente numatytoms studijoms ir tyrimams kaupimo palengvinimą bei suinteresuotų administracinių padalinių skatinimą keistis informacija ir patirtimi;
- d) kriterijų, pagal kuriuos valstybės narės galėtų įvertinti padėtį savo darbo rinkose, suderinimą techniniu lygiu.

31 straipsnis

1. Techninį komitetą sudaro valstybių narių Vyriausybių atstovai. Į Techninį komitetą kiekviena Vyriausybė skiria vieną narį iš tų narių, kuris jai atstovauja Patariamajame komitete.

2. Kiekviena Vyriausybė paskiria pakaitinį narį iš kitų atstovų – savo narių arba pakaitinių narių – Patariamajame komitete.

32 straipsnis

Techninio komiteto pirmininkas yra Komisijos narys arba jos atstovas. Pirmininkas nebalsuoja. Pirmininkas ir Komiteto nariai į pagalbą gali kviesti ekspertus.

Sekretoriato paslaugas Komitetui teikia Komisija.

33 straipsnis

Techninio komiteto parengti pasiūlymai ir nuomonės teikiami Komisijai ir apie tai informuojamas Patariamasis komitetas. Techninio komiteto nariams pageidaujant, prie tokių pasiūlymų ir nuomonių pridedamas raštas su jų nuomonėmis.

34 straipsnis

Techninis komitetas savo darbo metodus nustato darbo tvarkos taisyklėse, kurios įsigalioja po to, kai jas patvirtina Taryba, gavusi Komisijos nuomonę. Darbo tvarkos taisyklių pakeitimai Komiteto sprendimu gali būti padaryti laikantis tokios pačios tvarkos.

IV SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS*35 straipsnis*

Toliau taikomos 1968 m. lapkričio 8 d. galiojusios Patariamojo komiteto ir Techninio komiteto darbo tvarkos taisyklės.

36 straipsnis

1. Šis reglamentas nedaro įtakos Europos atominės energijos steigimo sutarties nuostatoms, susijusioms su kandidatų tinkamumu dirbti atominės energijos srityje, taip pat priemonėms, kurių imamasi taikant šią sutartį.

Tačiau šis reglamentas taikomas pirmoje pastraipoje nurodytos kategorijos darbuotojams ir jų šeimos nariams tuo atveju, jeigu jų teisinės padėties nereglamentuoja pirmiau minėta sutartis ar priemonės.

2. Šis reglamentas neturi įtakos priemonėms, kurių imamasi pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 48 straipsnį.

3. Šis reglamentas neturi įtakos valstybių narių įsipareigojimams, kylantiems dėl instituciniais ryšiais, egzistavusiais 1968 m. lapkričio 8 d., pagrįstų tradiciškai susiklosčiusių santykių arba būsimų susitarimų su tam tikromis ne Europos šalimis ar teritorijomis, arba kylantiems dėl 1968 m. lapkričio 8 d. egzistavusių susitarimų su ne Europos šalimis arba teritorijomis, pagrįstų egzistavusiais instituciniais ryšiais su jomis.

Tokių šalių arba teritorijų darbuotojai, vykdančys apmokamą veiklą vienos iš tokių valstybių narių teritorijoje, negali pasinaudoti šio reglamento nuostatomis kitų valstybių narių teritorijoje.

37 straipsnis

Siekdamos informuoti Komisiją, valstybės narės jų sudarytų susitarimų, konvencijų arba tarpvalstybinių susitarimų darbo jėgos srityje tekstus pateikia Komisijai per laikotarpį tarp jų pasirašymo ir įsigaliojimo.

38 straipsnis

Komisija imasi priemonių šiam reglamentui įgyvendinti. Šiuo tikslu ji glaudžiai bendradarbiauja su valstybių narių centrinės valdžios institucijomis.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2011 m. balandžio 5 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
J. BUZEK

Tarybos vardu
Pirmininkė
GYŐRI E.

39 straipsnis

Patariamojo komiteto ir Techninio komiteto administracinės išlaidos įtraukiamos į Europos Sąjungos bendrojo biudžeto skyrių, susijusį su Komisija.

40 straipsnis

Šis reglamentas taikomas valstybėms narėms ir jų piliečiams nedarant poveikio 2 ir 3 straipsniams.

41 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 1612/68 yra panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir aiškinamos pagal II priede pateiktą atitikties lentelę.

42 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

I PRIEDAS

PANAIKINAMAS REGLAMENTAS IR JO VĖLESNIŲ PAKEITIMŲ SĄRAŠAS

Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1612/68
(OL L 257, 1968 10 19, p. 2).

Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 312/76
(OL L 39, 1976 2 14, p. 2).

Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2434/92
(OL L 245, 1992 8 26, p. 1).

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/38/EB
(OL L 158, 2004 4 30, p. 77)

Tik 38 straipsnio 1 dalis

II PRIEDAS

Atitikties lentelė

Reglamentas (EEB) Nr. 1612/68	Šis reglamentas
I dalis	I skyrius
I skyrius	1 skirsnis
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
3 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	3 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
3 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos pirma įtrauka	3 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktas
3 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos antra įtrauka	3 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punktas
3 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	3 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
3 straipsnio 2 dalis	3 straipsnio 2 dalis
4 straipsnis	4 straipsnis
5 straipsnis	5 straipsnis
6 straipsnis	6 straipsnis
II skyrius	2 skirsnis
7 straipsnis	7 straipsnis
8 straipsnio 1 dalis	8 straipsnis
9 straipsnis	9 straipsnis
III skyrius	3 skirsnis
12 straipsnis	10 straipsnis
II dalis	II skyrius
I skyrius	1 skirsnis
13 straipsnis	11 straipsnis
14 straipsnis	12 straipsnis
II skyrius	2 skirsnis
15 straipsnis	13 straipsnis
16 straipsnis	14 straipsnis
17 straipsnis	15 straipsnis
18 straipsnis	16 straipsnis
III skyrius	3 skirsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 1612/68	Šis reglamentas
19 straipsnis	17 straipsnis
IV skyrius	4 skirsnis
21 straipsnis	18 straipsnis
22 straipsnis	19 straipsnis
23 straipsnis	20 straipsnis
III dalis	III skyrius
I skyrius	1 skirsnis
24 straipsnis	21 straipsnis
25 straipsnis	22 straipsnis
26 straipsnis	23 straipsnis
27 straipsnis	24 straipsnis
28 straipsnis	25 straipsnis
29 straipsnis	26 straipsnis
30 straipsnis	27 straipsnis
31 straipsnis	28 straipsnis
II skyrius	2 skirsnis
32 straipsnis	29 straipsnis
33 straipsnis	30 straipsnis
34 straipsnis	31 straipsnis
35 straipsnis	32 straipsnis
36 straipsnis	33 straipsnis
37 straipsnis	34 straipsnis
IV dalis	IV skyrius
I skyrius	—
38 straipsnis	—
39 straipsnis	35 straipsnis
40 straipsnis	—
41 straipsnis	—
II skyrius	—
42 straipsnio 1 dalis	36 straipsnio 1 dalis

Reglamentas (EEB) Nr. 1612/68	Šis reglamentas
42 straipsnio 2 dalis	36 straipsnio 2 dalis
42 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos pirma ir antra įtraukos	36 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
42 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	36 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
43 straipsnis	37 straipsnis
44 straipsnis	38 straipsnis
45 straipsnis	—
46 straipsnis	39 straipsnis
47 straipsnis	40 straipsnis
—	41 straipsnis
48 straipsnis	42 straipsnis
—	I priedas
—	II priedas